

DIŞ DANİŐMAN KURULU TOPLANTI RAPORU

Dokuz Eylöl Üniörsitesi Dış DanıŐma Kurulu Toplantısı 8 Haziran 2017 tarihinde aŐađıda isimleri bulunan katılımcılar ile gerçekleŐtirilmiŐtir.

KonuŐmacılar

Prof. Dr. Gürkán ÖZDEN

Prof. Dr. Adnan AKYARLI

Doç. Dr. Yeliz YÜKSELEN AKSOY

Volkan ALABAŞ

Erdem ÖZ

İrfan KADİROĞLU

Erhan YOĐURTÇU

İlbay GÜLEÇ

Aziz BABÜRHAN

Hüseyin KUZU

Ali Evren ŞENDUR

Ramazan YILDIRIM

Aslı SILAY

Tevfik SEÇER

Tufan ŞİRİN

Prof. Dr. Gürkán ÖZDEN: Öncelikle katılımınız için herkese teşekkürler. Önümüzdeki sene bölümümüz Ocak ayında bir kere daha akreditasyon testinden geçecek. Deđerlendirilecek. Şimdi sırayla söz alarak sizlerin görüşlerinizi alalım. Raportörümüz sizin fikirlerinizi kayıt edecek. Tek tek sorular mı soralım hocam (Prof. Dr. Adnan AKYARLI), sizin bir fikriniz var mı?

Prof. Dr. Adnan AKYARLI: Bence beyin fırtınası Şeklinde olsun. En güzeli öyle olur.

Prof. Dr. Gürkán ÖZDEN: Mesela, Şöyle baŐlayalım mı? Mezunlarımızda gördüğünüz olumlu yanlar nelerdir? Tevfik Bey, buyurun.

Tevfik SEÇER: Benim yıllardır baŐında olduğum bir bürom var.elik ağırlıklı çalışıyorum. Ege Üniörsitesi'nin ki daha sonra Dokuz Eylöl Üniörsitesi'ne dönüŐtü, 2. Dönem mezunuyum. Ardından Almanya'da da eğitim aldım.elik ve sanayi yapıları üzerine daha çok çalıŐtım. Büromuzdan 20'nin üzerinde eleman gelip geçti. Kimisi 3, kimisi 5 yıl çalıŐtı. Ben 1980 yılından beri piyasadayım. Dolayısıyla birçok üniörsiteden öğrenci arkadaşlarla çalışma fırsatı buldum. Tabii gelen arkadaşlarda üniörsitesine göre, yetiŐmiŐliđini gördük. Köklü üniörsitelerden gelen öğrencilerin kendilerini daha iyi yetiŐtirdiklerini tespit ettim.

Prof. Dr. Gürkán ÖZDEN: Nedir köklü üniörsiteden kastınız?

Tevfik SEÇER: Köklü üniversitelerden kastım; ODTÜ ve İTÜ. Sıralamamın devamında ise Dokuz Eylül Üniversitesi gelmekte. Büromuzda mevcut 5 kişi çalışmakta. Üniversitelerden gelen öğrencilerin yetişmişlik durumu fark ediyor ancak gelen öğrencinin üniversitesi daha çok fark ediyor. Üniversitenin oturmuş, eski olmasının faydasını çok görüyoruz. Son yıllarda büromuzda çalışmak isteyen arkadaşlardan bazı şeyleri bilmesini bekliyoruz. Her gelen arkadaştan en az AutoCad'i, bir betonarme statik analiz programını, çelikte çokça kullandığımız SAP2000 programını bilmesini istiyoruz. Söz konusu programları biliyorum diyen arkadaşların durumları da pek iç açıcı değil. Bir dönem bir bilgisayar program temsilcisi Celal Bayar Üniversitesi'nde bir sömestr boyunca programını tanıtmış, öğretmiş ve bununla ilgili çalışmalar yapılmış. Bu çalışmanın parçası olup büromuza gelen arkadaşların betonarme proje analiz becerilerinin oldukça iyi olduğunu gördüm. Gelen iki arkadaştan birisiyle hala çalışmaktayız. Çağımızın getirdikleri sonucu artık elle hesap yapmak pek pratik değil. Bilgisayar programlarından yardım almaktayız. Benim önerim, (piyasa beklentisi olarak) üniversitede son sınıf öğrencilerine bu tarz programları ticari amacı olmadan tanıtip, sertifika çalışması düzenleyerek piyasaya hazırlanmasıdır. Diğer yandan bu eğitimden geçen öğrencilerin "ben her şeyi biliyorum" algısının önüne geçilmeli. Öğrencilerin program eğitimi süreci titizlikle kontrol edilmeli. Tecrübeleri olmadığı için program çıktılarını sorgulamadan kabul etmeye yönelimliler. Program çıktılarının yorumlanması ve bir mantığa oturtulması konusunda eğitilmeliler. İrdeleme becerisi aşılmalı. Aklıma şimdilik gelenler bu konular. Teşekkür ederim.

Tufan ŞİRİN: Benim de bir bürom var. Ağırlıklı olarak betonarme yapılar ve onların mevcut durumları, güçlendirilmeleri üzerine çalışıyoruz. Büromuzda pek Dokuz Eylül Üniversitesi mezunu çalıştırmadık ancak stajyer olarak gelen pek çok Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencisi oldu. Gördüğümüz kadarıyla Dokuz Eylül Üniversitesi ve inşaat mühendisliği disiplini oluşmuş. Yani, inşaat mühendisliği bilinci, girişimcilik ve öz güven sağlanmış görünüyor. Ben ayrıca ProBina programının İzmir temsilcisiyim. Celal Bayar Üniversitesi'nde bir sömestr eğitim verdik. Ancak eğitim alanlardaki genel tavır; "Ben çözdüm, program sonuçları böyle verdi." şeklinde. Programa ne verirsiniz onu çözüyor. Mesela 2. Kattaki kolunu silin, 3. Katta tekrar koyun, program bu şekilde de size bir çözüm üretiyor ancak yanlış bir uygulama. Bu noktada sizin mühendislik bilginizi ortaya koymanız lazım. Bu noktada üniversitede bu tarz programların eğitiminde siz öğretim görevlilerinin öğrencileri kontrol etmesi çok önemli. Programa tamamen güvenilmemesi gerektiği, sonuç olarak onun da insan yapımı ve hataları olabilen bir araç olduğu bilinci yerleştirilmeli. Bir de yeni mezunlarda gözlemlediğimiz, bilgi donanımları iyi ancak yeni proje geldi şimdi ne yapacağım şüphelerine düşmeleri. Bir proje paftasında neler olmalı, diğer hangi disiplinlerle bu proje birlikte çalışmalı konusunda eksikler. Öğrencilere multi-disipliner proje ödevleri verilmeli. Örneğin küçük bir villa projesi de olsa, büyük bir sanayi yapısı da olsa birlikte çalışma öğretilmeli. Bir başka konu ise proje yapılırken bunun bir bütün olduğu, birlikte düşünülmesi gerektiği, projenin diğer disiplin projeleriyle uyumlu olması gerektiği öğretilmeli.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Evet bizim bölüm eğitiminde şu anda o yok. Yani projenin bir bütün şeklinde tasarlanması eksik. Tabii yeni teknikler var şimdi örneğin AutoCad Revit. Yeni bir

tesisat hattı geçirdiğinizde tüm sistemi ve metrajını tekrar hesaplıyor ve üç boyutlu olarak görebiliyorsunuz. Piyasanın istedikleri bu aslında.

Ali Evren ŞENDUR: İBB Fen İşlerinde Şube Müdürüyüm. Aslında benim çok fazla Dokuz Eylül Üniversitesi mezunu personelim yok. İnşaat mühendisi anlamında da.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Öyle mi? Nerelerden var?

Ali Eren ŞENTÜRK: Kıbrıs Üniversitelerinden var. Balıkesir Üniversitesi'nden var. Çok fazla inşaat mühendisi personelimiz yok. Tekniker ve teknisyenlerimiz var. Ben açıkçası Dokuz Eylül Üniversitesi mezunu olup çok ön plana çıkan bir personel görmedim. Ancak kendi kişisel çabalarıyla öne çıkanları görebiliyorum. Dokuz Eylül Üniversitesi İnşaat Mühendisliği'ndeki en büyük eksikliği, daha çok proje mühendisi yetiştirmeye odaklı eğitimi olarak görüyorum. Bizim belediyede yaptığımız yapı denetim görevi, kontrollük, yöneticilik, yapı işletmesi, metraj ve keşif benzeri işleri öğrenciler üniversitede değil piyasada öğreniyorlar. Dolayısıyla söz konusu bilgiler yeterli kalitede öğrenilemiyor.

İrfan KADİROĞLU: Batı Beton İşletme Müdürü'yüm. Üniversitede beton üzerine detaylı bir eğitim görmüş olsak da şantiyede maalesef bu alanın kalfa seviyesinde kaldığını gördük. Bunun neden böyle olduğunu irdeledim. Eğitim programınızda gördüğüm Yapı Malzemesi dersleri 2. sınıfta matematik, fizik yanında hazırlık dersi gibi veriliyor. 3. sınıfta yapı dersleri başlıyor ve yapı malzemesi dersi unutulup gidiyor. Bana göre iyi bir şantiye şefi kullandığı malzemelere hâkim olmalı. Gördüğüm eksik sadece Dokuz Eylül Üniversitesi mezunlarında değil tüm üniversite mezunlarında geçerli. Malzeme bilgileri çok yetersiz. Bilgilerini çalıştıkları şantiyelerde kulaktan dolma şekilde tamamlamaya çalışıyorlar. Hazır beton sektörünün bu anlamda iyi bir okul rolünü üstlendiğini düşünüyorum. Hem piyasaya daha nitelikli malzeme sunulmuş oldu, hem de piyasaya kılavuz olmuş oldu. Bu anlamda üniversitelerdeki öğretim görevlileri ile de sürekli diyaloglarımız devam etti. Görüşüm, son sınıflardaki seçmeli derslerde yapı malzemesi derslerinin arttırılması yönünde. Bunun dışında, mezunlarda mühendislik disiplinini görebiliyoruz.

Volkan ALABAŞ: KSC Yapı Proje Müdürü'yüm. Öncelikle söylemek istediğim, gözlemlediğimiz üzere bir yeni mezun mühendisin nereden mezun olduğu onu ilk 6 yıl boyunca pozitif ya da negatif olarak etkilemekte. Devamında ise sizin kişisel olarak gösterdiğiniz çabalar ve kendinize kattıklarınız ön plana çıkmakta. Gelen yeni mezunlarda genel gördüğüm çalışma ortamına olan ilgi ve heveslerinin çok geçici olduğudur. Öz güvenleri var ancak bu potansiyeli nerede kullanacaklarına karar veremiyorlar. Şantiyeye çalışmaya gelip, şantiyenin zorluklarını gördükten sonra vazgeçiyorlar. Donanım olarak bir eksikleri yok. Ancak benim şu yönde bir tavsiyem olacak; seçmeli dersler genelde son yıllarda mevcut ve mezun olmak adına çok bilinçli bir şekilde bu dersler seçilmiyor. Seçmeli derslerin 1., 2. sınıflara kadar indirilmesi, bunun yanında sektör duayenlerinin katılımlarıyla düzenlenebilecek seminerlerle öğrencilerin kariyerlerini daha rahat planlamasına yardımcı olabilir. Diğer türlü hangi sektörde çalışmak istediğini bilmeyen blok mezunlarla karşılaşıyoruz.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: ODTÜ'nün bir zamanlar bu tip ders seçim paketleri vardı. Şimdi halen var mı bilmiyorum.

Doç. Dr. Yeliz Yükselen AKSOY: Halen devam ediyor. Örneğin öğrenci, geoteknik anabilim dalı'nı seçtiyse, çelik ve betonarme 1'er proje yapıp hidrolikten hiç proje yapmadan mezun oluyor. Tabii ki bu da bir tartışma konusu. Bizde (Dokuz Eylül Üniversitesi'nde) hepsini yapıyorlar. Ulaştırma, geoteknik, hidrolik, çelik, betonarme projelerin hepsini yaparak mezun oluyorlar.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: İTÜ'de de tüm projeleri yaptırıyorlar.

Doç. Dr. Yeliz Yükselen AKSOY: Ancak ODTÜ'de eğildiği anabilim dalı'ndaki tüm projeleri tamamlıyorlar.

Prof. Dr. Adnan AKYARLI: Bence esas tartışma konusu bu arkadaşlar; Lisans eğitimi neleri kapsamalı? Branşlaşma ne zaman olmalı? Bence bu sektörün talebine göre şekillenmeli. Yani sektör hangi alanda ne kadar uzmanlığı istiyor? Sektör, seçmeli derslerle kendini yetiştirmiş bir yeni mezunu yeterli buluyor mu? Eğer sektör çok daha yüksek seviyede uzmanlaşma istiyorsa lisans eğitiminin çok sağlam olması gerekir. Bu durumda da dünya örneklerine bakmak lazım. İnşaat sektörünün gelişme gösterdiği ülkelerden bir takım örnekler alınmalı.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: O halde şu şekilde devam edelim. Birincisi Almanya'yı ve eğitim yöntemini çoğumuz gördü. 5 yıllık eğitim sonunda yüksek mühendis olarak mezun oluyorsunuz. Bir de Amerikan modeli var ama Amerikalılar da onu terk etmek üzere. 4+2 (4 yıl lisans eğitimi + 2 yıl yüksek lisans eğitimi) şeklinde lisans eğitimi daha yüzeysel bilgilerle geçiyor ancak bu seferde imza yetkisi vermiyor. Onu ise hayatın içinde çeşitli sınavlardan, amir sicili alarak, iki aşamalı sınavdan geçerek minimum 6 yıl sonra imza yetkisini elde ediyor.

Erdem ÖZ: Batı Beton'da çalışıyorum. 2 yıl şantiye deneyimimden sonra 17 yıldır Batı Beton'da çalışıyorum. Volkan Bey'in dediklerine katılıyorum. Lisans eğitiminin ilk yıllarında liseden kalma temel dersleri görüyorduk hep. Yapı Malzemesi çok yüzeysel geçilmişti. Son sınıflarda ise hep şantiye mühendisi gibi yetiştiriliyorduk. Mezun olduğumda ise beton ile ilgili pek bir şey bilmediğimizi fark ettim. Genelde abilerimizden, şantiyelerden öğreniyorduk bu konuları. Yeni mezunlardan beton ile ilgili irsaliyeyi teslim alırken ne olduğunu, beton kıvamının ne olması gerektiği gibi temel konuları bilmesini istiyoruz. Dokuz Eylül Üniversitesi mezunlarından memnunuz, bilgiye aç olduklarını görüyoruz. Teşekkürler.

Erhan YOĞURTCU: 2002 Ege Üniversitesi mezunuyum. Prefabrik sektöründe çalışıyorum. Ege Üniversitesi ve Dokuz Eylül Üniversitesi mezunlarında bir fark görüyoruz. Özellikle iş görüşmesi için gelenlerde bu kendini daha çok belli ediyor.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Eksikler? Eksikleri de söyleyin.

Erhan YOĞURTCU: Prefabrik işinde proje aşamasından aplikasyona kadar tüm süreci görebiliyorsunuz. Bize gelen yeni mezunlarda gözlemlediğimiz, yapı anabilim dalına yönelmiş arkadaşların yapı malzemesi bilgilerinin yetersiz olduğu, betonu tanımadıkları ve benzer şekilde yapı malzemesine yönelmiş arkadaşların da yapı bilgilerinde eksikler olduğu.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Şöyle bir beklentiniz var mı? Yenilikçi, inovatif fikirlerle sizlere gelecek mezunlar var mı, karşınıza çıkıyor mu? Bizim için bu çok önemli. 21. Yüzyıldayız, herkes ezberliyor. Rutinin, standardın dışına çıkabilmiş birileri var mı?

Aziz BABÜRHAN: Bizim şirketimizde her yıl 3-4 öğrenciniz staj yapıyor. Şunu söyleyebilirim ki; kötü öğrencileriniz iyi. Akademik olarak kötü olan öğrencileriniz daha iyi. Daha cesur sorularla geliyorlar. Daha çabuk kavrayıp soru sorabiliyorlar. Ancak mezunların genelinde olan sorun soru soramıyorlar. Bir de stajlara geliyorlar ancak sırf staj defteri doldurmak üzere yüzeysel çalışmalarda bulunuyorlar. Staj defterlerini günlük doldurmak yerine genelin bir raporu olarak düzenlense bence daha verimli olur. Ben ilk Dokuz Eylül Üniversitesi'ne girdiğimde puanı Yıldız Teknik Üniversitesi'nin üzerindedeydi. Yani eğitim açısından bir sorunu yoktu. Öğrenci kalitesiyle ilgili de önemli bir sorun yok. Ancak benim dışarıdan gördüğüm, birincisi öğretim görevlileriniz yenilikçi değil, hep aynı bitirme ödevlerini veriyorlar. Sürekli aynı araştırmalar. Sürekli aynı tezler. Her yıl 3 4 adet 10 katlı binanın statik çözümünü bitirme projesi olarak kabul ediyorsunuz. Bu sadece 1 saatlik bir iş. Örneğin iyi dediğiniz öğrencileriniz yani birincilik, ikincilik, üçüncülükle mezun olan öğrencileriniz o kadar ezberci ki. Bomboşlar. Öğrenci kaliteniz iyi ancak burada öğrencilerden çok üst yönetim olarak sizlerin bazı şeyleri değiştirmeniz gerekiyor. Burada benim gördüğüm kadarıyla çok yoğun bir eğitim programınız var. İTÜ'de bu kadar çok ders yoktu ancak size göre çok daha fazla araştırma ödevi vardı.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Şu andaki öğrenci sayımız ile sağlıklı ödev veremiyoruz. İTÜ'nün yaklaşık öğrenci sayısı 1800. 80-100 arası öğretim görevlisi, bir o kadar da araştırma görevlisi var. Bizde 10 adet araştırma görevlisi var. 1500 civarı öğrencimiz var. İTÜ'den biraz daha az ama oranlar 8'e 1. Öğretim üyelerinde yarı yarıya daha az. Araştırma görevlisinde ise 8 kat daha az. Biz pratik olarak verimli ödev veremiyoruz. İTÜ döneminde 8-10 civarı ödev veriyor ve hepsini okuyup değerlendiriyorlar. Ödevin en önemli faydası geri bildirim. Geri bildirim olmadan not verdiğinizde çok bir faydası yok.

Aziz BABÜRHAN: Bir de Türkiye genelindeki bir başka problem program öğrenerek her şeyi çözeceğine inanan yeni mezunlar. 2008-2009 döneminde İnşaat Mühendisleri Odası'nda Sta4Cad kursu verdik. 32 saatlik kursun sadece 1 saatinde programı anlatmıştık. Geri kalan 31 saatte de ilgi vardı. Çünkü üniversitede sizin gösteremediklerinizden bahsediyorduk.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Neler mesela?

Aziz BABÜRHAN: Örneğin, öğrencilerinize kabaca bir deprem hesabı yaptırdınız mı? Nasıl bir deprem geliyor, o spektrum nasıl oluşuyor, spektrumun aldığı değer nerede uygulanıyor, o binaya nasıl etkiliyor. Yapı dinamiği dersinde 50 tane formül yazması benim için önemli değil. Ya da betonarmede bana 50 tane abak göstermesi önemli değil. O kadar işin detayını anlatıyorsunuz ki, işin özü kaçıyor. Biz yüksek yapıcı olarak yaptığımızın özeti $F=MxA$. Basite indirgediğinizde olay buraya geliyor ama sizin üniversitesinin programında ciddi bir yoğunluk var ki olay kaçıyor ve gelen yeni mezunlar ana fizik kurallarını göz ardı edecek konuma geliyor.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Evet, temel fizik bilgisi eksikliği çok.

Aziz BABÜRHAN: Ben açıkçası öğrenci kalitenizin kötü olduğunu düşünmüyorum. Ancak düşünmeyen sadece çalışıp ezberleyen öğrenci çıkartıyorsunuz. Biraz da ha piyasayla iç içe olmanızı iki taraflı olarak umuyorum. Çünkü piyasanın da buna ihtiyacı var. Piyasanın ciddi anlamda doktor mühendis eksikliği var. Buna katılıyor musunuz Ramazan Bey?

Ramazan YILDIZ: Evet, katılıyorum. Bizde çalışırken yüksek lisans, doktora yapanlar çok daha başarılı oluyorlar. Mesela örnek verdik, temel fizik eksik. Piyasada bunu görerek yüksek lisans, doktora eğitimiyle bu açığı kapatmalıyım diyerek zevkle bu işi yapanlar daha başarılı oluyorlar. İşletmeler yüksek lisans ve doktora eğitimi almak isteyen elemanlarını desteklemeliler. Bu onlar için de bir faydadır. Ayrıca biz geoteknik alanında çalışanlar hesaplarımızda görüyoruz ki güvenlik katsayılarımız 2 3 mertebelerinde. Bu bize bunca veri toplama ve çalışmaya rağmen hesaplarımız çok kaba olduğunu göstermekte. Bu da ciddi altyapısı olan, inisiyatif kullanabilen mühendis ihtiyacını doğuruyor. Bu mühendisler aynı zamanda iyi iletişim kurabilen insanlar da olmalılar. Bunun dışında birkaç not aldım. Öğrencilerin staj ile tanışması 5. Yarıyılı bulmakta.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: 2. Sınıfa da staj hakkı verdik. Sanırım eski bir nüsha elinizdeki. Yeni verildi bu hak ancak ne kadar verimli olacak göreceğiz.

Ramazan YILDIZ: Ben stajın öne alınmasının kesinlikle gerekli olduğunu düşünüyorum. Bunun öğrencinin kendini ve şantiye ortamını tanımasında ve kariyerini planlamasında faydalı olacağını düşünüyorum. Ayrıca öğrencinin bizimle olan etkileşiminin gerekliliği ortaya çıktı son yıllarda. Şu an biliyorsunuz ülkemizde iş sağlığı ve güvenliği konusunda çok sıkı kanunlar mevcut. Ancak iş güvenliği uzmanlarının sayısı çok hızlı bir şekilde artmakta ve kaliteleri hızla düşmekte. Dolayısıyla yeni mezunlar ve iş güvenliği uzmanı olduğu sektörü tanımayan elemanların birlikte olduğu şantiyelerden kaliteli üretim beklemek zor. Eğitim programınıza eklenen iş güvenliği derslerini çok doğru buluyorum. Öğretim üyelerinizin iş yükünü biliyorum ancak bizlerle daha sık buluşurlarsa öğrencilerin eğitimine daha katkı sağlayacaklarını düşünüyorum.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Şöyle bir öneri çıkar mı acaba, öğretim üyelerinin yetiştirilmesi konusunda başlangıçta minimum 5 yıl piyasada çalışması zorunluluğu.

Prof. Dr. Adnan AKYARLI: Türkiye koşullarında uygulamasının zor olduğunu düşünüyorum. Onu bence daha küçük kombinasyonlarla halletmek lazım.

Tevfik SEÇER: Örneğin Almanya'da üniversitede öğretim üyesi olmak için söz konusu branşta en az iki yıl çalışmak gerekiyor.

Aziz BABÜRHAN: Başka bir konu ise, şirketimiz malzeme ve finansal olarak destek olsun size ancak yaptığımız çalışmaların sonuçlarını bizlerle de paylaşın. Üniversitenin kaynaklarını özel sektör için de kullanırsanız oranın da maddi desteğini alacağınıza inanıyorum.

Prof. Dr. Adnan AKYARLI: Amerikan sisteminin en önemli unsurlarından biri bu konuşulana benzer şekilde tüm araştırma konularının piyasa ihtiyaçlarından doğmasıdır. Öğretim üyelerinin en büyük sıkıntılarından biri işe yarar araştırma konusu bulmaktır. Bu gereksinimin,

talebin piyasadan gelmesi gerekiyor. Bu piyasa için aynı zamanda bir yatırımdır. Belki de bir koyup on alacaksınız.

Ramazan YILDIZ: Ben yeni mezunlarda üç ana konuda eksiklik görüyorum. Birincisi mühendislik altyapısı. Bu altyapıyı daha az teorik ve daha çok sektör duayenleriyle buluşturmalı. İkincisi iş heyecanı, iş aşkı zayıf arkadaşlarda. Ben hala her farklı uygulamada heyecanlanıyorum. Yeni mezunlar ise mesleklerine hayat boyu sürecek bir kariyerden ziyade ev araba vb. alabilecekleri bir iş olarak bakıyorlar. Bu algıyı yıkmalıyız öğrencilerde. Bu algıyı yıkmadığımız sürece çalışanları yurtdışına, şehir dışına gönderemiyoruz, istifa dilekçeleriyle karşımıza geliyorlar. Ayrıca öz güvenleri eksik dolayısıyla risk alamıyorlar bu öğrenme süreçlerini uzatıyor. Biz mesela bizimle çalışanlara hayati olmadığı sürece hatalar yapın diyoruz. Bir mikser beton boşa gitsin önemli değil, bir sonrakini birlikte kazanırız diyoruz. Bir üçüncü eksik de ilişki yönetimi. Yeni mezunların üst ilişkilerinde, astlarını yönetmelerinde ve raporlama konusunda ciddi eksikleri var. Teklif nedir, sözleşme nedir, maliyet analizi nedir bilmiyorlar. Yeni mezunlar kesinlikle Excel'i iyi bilmeliler. Tüm programları iyi bilmelerini beklemiyoruz ancak bildikleri programlara hükmetmelerini bekliyoruz. Benim genel gördüklerim bunlar. Ben çok farklı inovatif mezunlar görmüyorum önceki sorunuza yanıt olarak. Ancak statükoyu sorgulayan, kalıpların dışına çıkabilen bir eğitim programı uygulanabilirse çok daha başarılı olacaklarına inanıyorum.

Aslı SILAY: Üniversitedeki eğitimimin birinci yılında hocamızın (Prof. Dr. Adnan AKYARLI) babası Hasan AKYARLI'nın bana "DSİ burs veriyor" demesiyle zaten yönümü bulmuştum. İyi yada kötü olduğunu sorgulamadan kendiliğimden su derslerini almaya başlamıştım. Eğitimim sonrası DSİ'ye girip müdür yardımcılığına kadar yükseldim. Gelen öğrencilerde, meslek sevgisini eksik görmekteyim. Bu sevginin verilmesinde belki de iş biraz öğretim görevlilerimize düşmekte. Bizler ise her zaman diyaloga açığız. Bizleri onlarla buluşturmanın onlara yön vereceğine inanıyorum. Öğrencilerin etik değerlerini zaten yüksek buluyorum.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: O halde aklıma şöyle bir fikir geliyor. Stajlara ek olarak öğrencileri mesleğini seven mesleğinde duayen "abla-abilerine" gruplar halinde bir araya getirelim. Üniversitedeki danışmanlık sisteminin buna destek vermesi gerekiyor ancak itiraf edilmeli ki danışmanlık sistemi çalışmıyor.

Ramazan YILDIZ: Buna ek olarak öğrenci topluluklarına biraz daha destek olunabilir. Bizleri de bu topluluklara üye yapıp öğrenci arkadaşlarla siz öğretim görevlilerinin dışında birebir buluşma fırsatı tanınabilir.

Aslı SILAY: Üç sacayağı gibi, bizler (dış danışmanlar), sizler (öğretim görevlileri) ve öğrenciler. Bunun sağlanması gerektiğini düşünüyorum. Eskilere bakarsanız, eğer amiriniz iyiyse siz de onun gözetiminde iyi yetişiyordunuz. Ancak şimdi bir kopukluk görüyorum, bunu canlandırabilirsek faydalı olabileceğini düşünüyorum.

Prof. Dr. Gürkan ÖZDEN: Meslek erbapları ve öğrenci topluluklarını bir araya getirme fikrinin çok iyi olduğunu düşünüyorum. Öğrenci toplulukları gerçek anlamda birer STK'lar.

Kalıcılıkları ise sürdürülebilirlikleri ile sınanacak. DEYAP topluluğumuz gayet iyi giderken, Ulaştırmadaki grubumuzda bu yakalanamadı. Buyurun İlbay Bey.

İlbay GÜLEÇ: Yeni mezunlarda ve hatta üniversite sınavlarına girecek öğrencilerde ne istediklerini bilmediklerini bir hedeflerinin oluşmadığını görüyorum. Dolayısıyla yeterince meslek tanıtımı yapılmadığını düşünüyorum.

Hüseyin KUZU: Çiğli Belediyesi'nde proje kontrolde çalışıyorum. Genel gördüğüm problemler iş hukuku ve iş güvenliği alanlarında. Sözleşmeleri ve dilekçeleri doğru şekilde düzenlememek ve okumamaktan kaynaklanıyor bazıları. Bunun dışında proje okuma konusunda çok eksikler var. Bizim eskiden 60 kişilik sınıflarımız artık 150 kişi civarlarında. Bu ise eğitimi kalitesizleştiriyor. Başka bir konu ise akademik kadroların yetersizliği. Bu konuyu Ege Üniversitesi'nde de konuşmuştuk. Gelecek güvencesi olmayan bireylerin bilim üretebilmesi düşünülemez. Ayrıca bu yaz 11.sini düzenleyeceğimiz mesleğe hazırlık kurslarımız var. Kurslarımızda takım çalışması ve lider dediğimiz bireyleri yaratmayı hedefliyoruz. Teşekkürler.

Prof. Dr. Adnan AKYARLI: Öğretim görevlisi olduğum süreçte öğrenciler sınavlarda hep bana "hocam anlattıklarınıza benzer sorular sormadınız" derdi. Öğretim görevlisi öğrenciye anahtar değil maymuncuk vermelidir. Zira mühendislik problemleri tek bir anahtarla açılacak tek tip problemler değildir. Ezbercilikte anahtar vermektir. Maymuncuk ise yaratıcı düşünce ile karşılaşılan problemleri çözebilmektir. Bizim maymuncuk kullanacak mühendislere ihtiyacımız var. Buna yönelik eğitim sistemimizi değiştirmemiz gerektirmektedir. Bu yeni nesil mühendislerin kendilerini göstereceği yer yüksek lisans ve doktora'dır. Buralarda piyasanın problemlerine çözüm aramalıdır. Teşekkürler.